

INNHold

Om dette nr. av "Organisator'n" s 1
Skriv fra Internasj. Utvalgs 2
Om Afghanistanarbeidet i Norge s 3
Afghanistanarb. i fagforeningene
høsten 82 -forslag til plan s 7
Notat om solidatitetsarbeidet
med Latin-Amerika s 9
Om Polen-arbeidet høsten-82 s 12

Dead-line neste nr. 26.juli-82

**Sovjet ut av
AFGHANISTAN!**

DETTE NR. AV "ORGANISATOR'N"

er et temanummer om partiets internasjonale arbeid , i form av div. informasjonsskriv fra partiets Internasjonale Utvalg Om bruken av dette materialet ,henviser vi til skrivet fra IU på side 2.

Neste nr. av "Organisator'n" , som kommer i august, vil reise en diskusjon rundt planarbeidet i partiet ,spesielt retta inn på arbeidet i DSa og avdelingene.

Vi ber allerede nå om å få inn materiale rundt dette emnet fra DSa -både diskusjonsinnlegg og eksempler på planer/planlegging/hvordan planene brukes.

Innlegg som tar opp andre emner er også sjølsagt velkomne! Vi har bl.a. noe stoff rundt erfaringer og metoder i studiearbeidet ,som vi ønsker å "bygge ut" slik at det kan tas opp i ett av nr. til høsten.

Red.

Oslo 27. mai 1982

Til
alle Distriktsstyrene ved DSAU
alle sentrale utvalg under SK

Internasjonalt Utvalg i AKP(m-l) starter med dette en serie "Informasjon om anti-imperialistisk arbeid", som vil ta opp ulike sider ved partiets internasjonale arbeid. Serien er ment som informasjon til lokale partiledelser, lokale ansvarlige på bl.a. faglig, ungdom og kvinne. Tilsvarende er det ment som informasjon til partiets sentrale utvalg.

Informasjonen om dette arbeidet partiet driver har vært mangelfull. Arbeidsområdet har over lang tid vært nedprioritert. Gjennom denne informasjonen håper vi å endre denne situasjonen og gi distriktsstyrer og andre hjelp i arbeidet med å legge opp dette arbeidet framover.

I denne omgang følger informasjon om Afghanistan, Polen og Latin Amerika. Fra utvalgets side vil dette bli fulgt opp i høsthalvåret

Til høsten følger informasjon om andre frontavsnitt.

Vi vil her understreke partiets lange tradisjoner i anti-imperialistisk solidaritetsarbeid. Gjennom slutten av 60-åra og begynnelsen av 70-åra sto bevegelsen sentralt i støttearbeidet for Vietnam. Disse stolte tradisjonene føres i dag videre i Polenarbeid og Afghanistanarbeid bl.a.

Og vi bør ikke glemme hvilken betydning dette arbeidet hadde for bygginga av den revolusjonære bevegelsen i Norge. Det må være et apropoe til innrettinga på arbeidet i dag.

Og ungdommens rolle i dette arbeidet må trekkes fram. I dag har vi flere eksempler på at nettopp ungdom slutter entusiastisk opp om Polen og Afghanistan. Dette utgangspunktet må vi vite å utvikle.

Lykke til
Internasjonalt utvalg

Oslo 18. mai 1982

OM AFGHANISTANKOMITEEN I NORGE:

Afghanistankomiteen i Norge ble formelt oppretta i Bergen i november 1980. Utgangspunktet var lokale initiativer på mellom 20 og 30 steder i Norge på grunnlag av parolen "Sovjet ut av Afghanistan". I dag har komiteen i overkant av 30 aktive lokalkomiteer og i tillegg kontakter på om lag 30 steder - fra Hammerfest i nord til Kristiansand i sør, fra Røros i øst til Kvinnherrerad i vest.

Målsetning:

Allerede fra opprettelsen var det brei enighet om at Afghanistan-komiteen skulle konsentrere sitt arbeid om hjelp INN I Afghanistan. Komiteen skulle ikke følge i de humanitære hjelpeorganisasjonenes fotspor. som begrenser hjelpen til fkyktingene i Bakistan. Hjelp fra Afghanistankomiteen kan gis betingelsesløst eller den kan øremerkes til humanitært arbeid eller "kuler og krutt".

Videre skal komiteen samle og styrke opinionen i Norge til støtte for kravet "Sovjet ut av Afghanistan", legge press på myndigheter og organisasjoner til å fremme dette kravet i ulike sammenhenger. I denne sammenhengen er oppbygging av komiteen over hele landet og utvikling av et alsidig arbeid avgjørende.

Komiteen skal spre informasjon om situasjonen i Afghanistan. Gjennom egne turer til Afghanistan og gjennom invitasjoner til representanter for motstandsbevegelsen til å komme til Norge, skal informasjon gjøres tilgjengelig for norske massemedia og norsk opinion. Komiteen skal utgi en avis forslagsvis 2 ganger i året - Afghanistannytt.

Organisasjonsstruktur:

De lokale komiteene som ble oppretta i løpet av 1980 var som oftest resultat av spontane initiativer like etter Sovjets invasjon 27. desember 1979.

På flere steder ble komiteen etablert med et råd av enkeltpersoner fra et stort spekter faglige, kunstneriske, religiøse og politiske organisasjoner - som i Oslo.

Andre steder valgte tilsluttede organisasjoner, faglige såvel som politiske og andre sine representanter i et slikt råd - som i Bergen. Og atter andre steder gikk en gruppe aktivister igang med å nedsette en komite uten å ha et bredt sammensatt råd - som i Trondheim. Vi har også eksempler på at parlamentariske organer har nedsatt en komite, som bystyret i Stavanger og lokalkomiteen der.

Det varierer om rådet har faktisk myndighet eller bare har en rådgivende funksjon.

Det varierer sterkt hvilket forhold enkeltmedlemmer har til rådet. Enkelte steder kan de ikke få fullverdig medlemskap - som i Bergen. Der er kun organisasjoner medlemmer.

I Oslo er dette løst ved at alle medlemmer - organisasjoner såvel som enkeltmedlemmer - har en stemme hver på årsmøtet, som er lokalkomiteens høyeste organ. Årsmøtet velger rådet etter bestemte regler om bredde etc. Rådet velger styret, som er den daglige ledelsen.

Som en ser er ikke Afghanistankomiteen noen ensartet komite. Dette skyldes at initiativene er tatt lokalt ut fra hvert steds særegne forhold og hvilke krefter som sto bak opprettelsen. Seinere er en begynt arbeidet med å veve dette dammen til en landsomfattende komite.

Denne mangfoldige situasjonen når det gjelder organisasjonsstruktur har en i tankene skal fortsette. De lokale komiteene skal arbeide ut fra en stor grad av frihet, både på arbeidsoppgaver og organisasjonsstruktur.

Men,

Etter landsmøtet i 1982,

som ble avholdt i Trondheim 27. og 28. februar, ble det vedtatt visse retningslinjer for medlemskap som får betydning for alle lokalkomiteene:

- I landskomiteen kan lokalkomiteer som har oppnådd landsstyrets godkjenning være medlemmer.
- Enkelt personer som ikke geografisk er tilknyttet en lokalkomite kan tegne støtte-medlemskap i landskomiteen.
- Lokalkomiteene skal etableres som medlemsorganisasjoner med adgang til medlemskap både for organisasjoner og enkeltmedlemmer.

Dette betyr ikke at spørsmålet om fullverdig medlemskap eller støtte-medlemskap for enkeltmedlemmer er løst. Den enkelte lokalkomite vil fortsatt kunne gi organisasjoner fortrinn når det gjelder innflytelse.

Akkurat dette spørsmålet - om enkeltmedlemmenes innflytelse, er et av de viktige spørsmålene for oss å arbeide med, slik at aktivistene får størst mulig innflytelse, uten at dette undergraver det aktivum den store bredden utvilsomt er.

Hvor finnes lokalkomiteer?

I rekkefølge nordfra og rundt kysten har vi nå følgende komiteer: Tromsø, Målselv, Harstad, Bodø, Levanger, Stjørdal, Verdal, Trondheim, Ålesund, Molde, Bergen, Kvinnherrerad, Odde, Stavaager, Sandnes, Kristiansand, Grenland, Asker, Moss, Halden, Oslo, Ås, Oppegård, Jessheim, Hamar, Lillehammer, Raufoss, Nord Østerdalen, Rena

Kontakter finnes bl.a. i:

Kautokeino, Hammerfest, Kirkenes, Svolvær, Narvik, Mo, Namsos, Førde, Sogndal, Bø, Sandefjord, Tøneberg, Hokksund, Røros

Arbeidsoppgavene framover:

En kalender for det kommende året gir oss følgende knagger:

November 1982: Landsdelssamlinger 5 steder samkjørt med turneer med afghanere.

Desember 1982: Markering av 27. desember.

Mars 1983: Landsmøte på Lillehammer

Aksjonsuke på landsbasis omkring 21. mars.

I løpet av 1982 arbeides det med å konkretisere flere prosjekter inne i Afghanistan.

I Trøndelag jobber komiteene med et klinikk/ambulans-prosjekt til det sentrale Afghanistan (Hazzarajat).

Flere komiteer arbeider med et kvinneinitiativ i samarbeid med flest mulig av kvinneorganisasjonene til støtte for Den revolusjonære afghanske kvinneligaen. Dette initiativet vil bli satt i verk høsten 1982 etter de planer som nå foreligger.

I samarbeid med LO/AIS arbeides det med å etablere flere førstehjelps-klinikker i Nouristan i Øst-Afghanistan.

Fra myndighetene er det gitt signaler om at konkrete humanitære prosjekter kan regne med offentlig støtte også inn i Afghanistan.

De enkelte lokalkomiteene er oppfordret til å adoptere et eller flere prosjekter for sitt innsamlingsarbeid i 1982/83.

Det er sendt ut søknad om støtte til alle landets kommuner - medio mars 82. I 1981 ga dette 562.000 kroner til Afghankomiteen, Lokalkomiteene skal følge opp sine kommuner.

Oppgaven med å bygge komiteen på flere steder og trekke flere medlemmer til arbeidet står sentralt for hele komiteen.

Her skal vi ikke legge skjul på at partiet de fleste stedene har spilt og fortsatt vil spille en sentral rolle i bygging av flere komiteer.

Om Afghanistanarbeidet og fagbevegelsen følger det et eget notat.

Lokale aksjoner ala Stavangers "En røde til Afghanistan" egner seg til å følge opp andre steder.

Partiet og Afghanistankomiteen:

Partiets rolle i Afghanistanarbeidet har allerede vært nevnt.

Det bør være kjent for alle at det råder ulike syn på mange sentrale spørsmål når det gjelder Afghanistanarbeidet innafør komiteen. Her skal vi gå inn på de viktigste:

- Topplanskomite mot aktivistkomite:

At noen lokalkomiteer forviser aktivistene til støttemedlemskap er uttrykk for et ønske om å avgrense deres innflytelse, og isteden overlate roret til etablerte organisasjoner som Samorg etc. Hele arbeidet er bygd på etablerte kanaler og i meget liten grad basert på skolering og politiske diskusjoner omkring problematikken Afghanistan.

Vårt ønske er å beholde den store bredden og alle kontaktene dette har skapt til fordel for Afghanistanarbeidet. En bevilgning fra UD på 100.000 kroner til informasjonsarbeid i 1982 viser nytten av dette.

Men samtidig må vi arbeide for å gi aktivistene brei plass i komiteen, både gjennom formell innflytelse og gjennom arbeidsformen som legges opp med studier, medlemsmøter og tilbud til ekstern aktivitet.

At noen oppfatter Afghanistankomiteen som en "kjendiskomite" er ikke uventa, og kan i endel sammenhenger ha sin berettigelse, men utgangspunktet er ikke til hinder for at aktivistene kan få en brei plass i komiteen. Det vil for en stor del avhenge av oss.

Motsigelsen mellom topplan og aktivister vil alltid stå i Afghanistankomiteen. Den kan bare "løses" om den ene eller den annen part settes utafør arbeidet. Noe slikt vil ikke tjene Afghanistans sak. Noe slikt er ikke vi interessert i.

- Jevnt arbeid eller skipperetak:

En komite som den i Stavanger vil kunne gjennomføre strålende aksjoner og få mye penger og blest, men den vil aldri kunne fungere som et fløepapir for aktivister og som en kjerne for jevn aktivitet. Til det trengs en komite hvor aktivistene utgjør en vesentlig del av kjernen, som driver studier og jevn ekstern aktivitet. Dette har stor betydning for å bygge opp en opinion i Norge til støtte for kravet "Sovjet ut av Afghanistan" som gjør noe mer enn å støtte når den blir direkte spurt. Uten en slik voksende opinion vil vi ikke oppnå bl.a. tilstrekkelig press på norske myndigheter til aktive protester mot Sovjets invasjonskrig

- Komiteens indre liv:

En side ved solidaritetsarbeidet er skolering. Uten stadig mulighet til det vil aktivistene gå trøtt og fallefra. Solidaritetsarbeidet vil gå i stå. Å skape et indre liv i komiteen som favoriserer de aktive er for en stor del vår oppgave å gå i spissen for. Men her er det viktig å trekke veksler på bredden i komiteen.

Bl.a. er det viktig å få opp debatten om ulike syn på Sovjets invasjon - hva var intensjonen og hvor langt er de villige til å gå for å sikre seg sitt mål. Her er det ulike syn i komiteen. Vårt mål på kort sikt kan ikke være å få et enhetlig syn i komiteen, men

vi må reise debatten, og aktivt agitere for vårt syn.

Andre spørsmål som bør opp er linjeje fra Tsjekkoslovakia i 1968 til Kampuchea i 1979 og Afghanistan i 1979 og nå Polen i 1981. Og ikke minst hvilke midler det internasjonale samfunnet bør ta i bruk i protesten mot det som skjer - unnfallenhet eller protest.

Det bør være vår oppgave å arbeide for å bringe Afghanistan inn i fredsdebatten og reise diskusjonen innfor Afghanistankomiteen.

Skal vi trekke fram noen fellesnevnerne for de ulike avskygningene av borgerpartiet og Afghanistanarbeidet ser vi:

- de tradisjonelt borgerlige partiene ønsker for en stor del å bygge på organisasjoner og kjendiser. De legger liten vekt, hvis i det hele tatt noen, på aktivistene og deres arbeid.

- de ønsker ikke en omfattende debatt om aktive norske tiltak. Dette har de til felles med sosialdemokrater og revisjonister.

- sosialdemokratiet ønsker hjelpa kanalisert gjennom betryggende organer som Arbeidernes Internasjonale støttekomite (AIS) og på den måten ta kontroll over arbeidet i fagbevegelsen.

- SV fokuserer mer på "det reaksjonære islam" enn på den faktiske sovjetiske invasjonskrigen. Samtidig ønsker de ikke Afghanistan blandet inn i sitt fredsarbeid. Særegent for revisjonistene her er at de ikke går aktivt inn i solidaritetsarbeidet med Afghanistan. Dette er noe vi må konfrontere dem med og presse dem på.

- At "NKP" åpent støtter Sovjets invasjon må de sterkere nagles for.

- Organisasjonsstruktur:

Her har endel vært nevnt tidligere. For oss blir det viktig å motvirke "representasjonsprisippet" og isteden arbeide for enkeltmedlemmenes innflytelse og aktivistenes rolle i komiteen.

Skal vi tilslutt si noe om arbeidsfelt vi bør prioritere, peker to seg ut:

- Ungdommen: Tradisjonelt en kraft i antiimperialistisk arbeid, som gjennom dette arbeidet skolerer seg i imperialismen og gjennom det får kontakt med den revolusjonære teorien. Operasjon Dagsverk 1981 viste at interessen for Afghanistan finnes. Vår oppgave blir å stimulere den og gi den utløp gjennom aktivt arbeid.

Fagbevegelsen: Gjennom Polen arbeidet har vi vunnet nye skanser i spørsmålet om internasjonalt solidaritet i fagbevegelsen. I den nåværende verdenssituasjonen er det viktig å motarbeide eurosjåvenismen som preger bl.a. fædsbevegelsen. Derfor blir solidariteten med det kjempende Afghanistan en viktig prøvestein også i fagbevegelsen. At afghanerne fører væpna kamp mot sovjetiske militære styrker er et viktig aspekt.

Vår støtte til det afghanske folket er framfor alt basert på den proletariske internasjonalsismen - solidariteten med et undertrykt folk som slåss for nasjonal sjølråderett og uavhengighet mot sosialimperialismen.

Gjennom dette arbeidet kan vi samtidig arbeide for økt forståelse for Sovjets imperialistiske natur og aggressive politikk, i det hele tatt for imperialismens natur og gjennom det for nødvendigheten av væpna sosialistisk revolusjon. Afghanistanarbeidet har derfor også betydning for partiets videre arbeid i Norge.

Borgerlige grupperinger har til nå ikke aktivt brukt solidaritetsarbeidet med Afghanistan i anti-kommunismens navn. Men selv i komiteens eksterne propaganda vil en oppdage utstrakt bruk av "kommunistisk" om regimet i Kabul, som geriljaen slåss imot. Det er en klar oppgave for våre kamerater å blottstille regimet i Kabul og Sovjet som allt annet enn kommunistisk. Om en aktiv anti-kommunistisk kampanje skulle bli satt igang, må vi klart tilbakevise den.

- 7 -

Oslo 10. mai 1982

AFGHANISTANARBEIDET I FAGFORENINGENE HØSTEN 1982:

FORSLAG TIL PLAN:

Utgangspunkt: Afghanistankomiteen finnes nå som lokalkomiteer på om lag 30 plasser i landet. Noen steder er flere fagforeninger og klubber medlemmer,

Andre steder er komiteen bare enkeltpersoner eller politiske organisasjoner. Det er til nå ikke gjort noe felles framstøt fra landskomiteen overfor fagforeninger over hele landet. Derimot er det et nært samarbeid med LO sentralt via AIS og Norsk Folkehjelp.

Målsetning: I Polen arbeidet har vi lyktes i å samle stor støtte innafor fagbevegelsen. Dette er et stort skritt framover i det internasjonale solidaritetsarbeidet.

Målet må være å bygge opp en solid, plattform innafor fagbevegelsen til støtte for Afghanistan, På den måten kan vi også øke forståelsen for Sovjets imperialistiske natur, og møte de passivistiske tendensene som først og fremst fredsbevegelsen står for.

Framgangsmåte: Situasjonen er ulik på de ulike plassene. Partiets muligheter varierer. De forslagene som følger må derfor sees på som ideer, ikke som pålegg og retningslinjer for alle.

1) Reise forslag om resolusjon til støtte for kampen i Afghanistan med krav om sovjetisk tilbaketrekning. Dette kan eventuelt skje i samband med en mer omfattende utenrikspolitisk uttalelse.

2) Reise forslag om bevilgning til Afghanistan gjennom Afghanistankomiteen. Om det blir diskusjon hvor pengene skal brukes må det være et prinsipp at hjelpen skal inn i Afghanistan og aller helst være vilkårsløs. Om nødvendig kan den øremerkes til humanitært arbeid inne i Afghanistan.

Flere steder har det til et slikt forslag blitt reist motforslag om å bevilge pengene gjennom Arbeidernes Internasjonale støttekomitee AIS. Til dette er å si at disse bevilgningene fullt og helt er øremerket til humanitært arbeid. Det kan være verdt å ta en diskusjon på hvilken adressat bevilgninga skal få.

Flere lokale Afghanistankomiteer setter nå igang innsamlinger til konkrete prosjekter inne i Afghanistan, av militær eller humanitær art. Det ville være en idé for foreninga å bevilge penger til lokalkomiteens prosjekt.

3) Reise forslag om medlemskap i den lokale Afghanistankomiteen. Dette betyr å knytte nærmere bånd til det aktive solidaritetsarbeidet og styrke arbeidet økonomisk. Noen steder betyr det støttemedlemskap, andre steder fullt medlemskap med stemme som enkeltmedlem (1 forening er lik 1 enkeltmedlem.)

Etter informasjon vi har fått planlegger sosialdemokratene å opprette lokale AIS-foreninger over hele landet. Det vil i tilfelle bety at all støtte fra fagforeningene kanaliseres denne veien. Medlemskap i lokale solidaritetsorganisasjoner vil bli avvist.

Å melde endel sentrale fagforeninger inn i den lokale Afghanistankomiteen vil være en hindring for en slik utvikling og vil derfor ha stor betydning.

INformasjon: Fra den lokale Afghanistankomiteen kandedt gå ut brev til alle fagforeningene i distriktet med tilbud om medlemskap og spørsmål om bevilgninger. Dette må i tilfelle samordnes av partiet lokalt.

Videre kan en på enkelte bedrifter ta initiativ til besøk av representanter for Afghanistankomiteen eller representanter fra Afghanistan. Det siste vil først og fremst være aktuelt i perioden 1 til 30 november 1982.

Afghanistankomiteen skal utgi en gang hvert halvår en avis - Afghanistannytt, som foreninga kan be om å få tilsendt.

Afopsjon: Lokalkomiteene i Afghanistankomiteen kan adoptere enkelte prosjekter. Det er ikke noe i veien for at fagforeninger, event. en lokal samorganisasjon kan gjøre det samme. For nærmere informasjon om dette kan klubber og foreninger henvende seg til Afghanistankomiteen i Norge, postboks 1773, Vika, Oslo 1. Som eksempler på prosjekter kan nevnes:

- kurs for opplæring av helsepersonell 6.000 pr kurs å 65 elever.
- sanitetsvesker og feltapotek
- karavane med mat f.eks 30.000
- automatgevær 12000
- anti-luftskyts
- minedetektor
- radiosender

Her finnes det mange muligheter til varierende pris. Etterhvert kan det også tenkes at en kan adoptere en enkelt bygd eller front med å ta ansvar for flere sider av deres arbeid og forsyninger.

Mange av prisene er usikre. Mer opplysninger om dette kan en få seinere.

Det blir også luftet om en kan adoptere fanger, og videre undersøkelser vil vise om det lar seg gjøre.

Tidsplan: Noen enhetlig tidsplan for partiets arbeid med Afghanistan innafor fagforeningene skal vi ikke legge fram. Til det er forholdene alt for ulike.

Partiet lokalt må fastlegge sin framdriftsplan.

Men.

i samarbeid med de lokale Afghanistankomiteene skulle det være mulig fram til årsmøtene i 1983 å sikre endel innmeldinger av sentrale fagforeninger.

Vedtak om bevilgning til arbeid INNE I AFGHANISTAN kan legges fram på årsmøtene i 1983.

Fra våren 1983 vil det helt sikkert forligge langt flere muligheter for å adoptere prosjekter, som gir den enkelte klubb mulighet til å starte særegent Afghanistanarbeid.

Det bør taes initiativ til en faglig delegasjon til Afghanistan i løpet av 1983.

Omkring 21. mars 1983 vil komiteene over hele landet arrangere aksjonsuker, som lokale fagforeninger kan henge seg på.

Tilslutt vil vi nok engang understreke:

Dette er endel tanker og ideer om hvordan Afghanistanarbeidet kan legges opp i fagforeninger og klubber. Hvert distriktsstyre må legge opp sine planer ut fra egne muligheter og prioritering lokalt.

Oslo 20. mai 1982

NOTAT OM SOLIDARITETSARBEIDET MED LATINAMERIKA.

Latin-Amerika arbeidet i Norge i dag består av i hovedsak 3 bestanddeler:

- Latin Amerika-gruppene (LAG)
- De faglige støttekomiteene
- Solidaritetsrådet for El Salvador

I tillegg finnes det nasjonale organisasjoner og enkeltlandsgrupper som ikke har tilknytning til noen av de overnevnte.

Latin-Amerika gruppene:

Politisk i Norge favner disse gruppene om revisjonistene (SV), oss og i hovedsak uavhengige.

Gruppene opererer svært uavhengig av hverandre - organisasjonen har tilnærmet en "flat struktur", med et landsstyre i Oslo.

Gruppene arbeider med ulike land. I Oslo har LAG bl.a. en Mellomamerika-gruppe og en Nicaragua-gruppe.

Som medlemsgrupper i landsorganisasjonen finnes LAG i Oslo, Stavanger, Mandal, Trondheim, Bodø, Tromsø, Mo i Rana, Harstad, Skedsmo, Bø (kulturgruppe).

Flere steder finnes LAG uten at de er medlemmer i den sentrale organisasjonen: Hamar, Bergen, Grenland, Horten, Inntrykket er at det stadig opprettes flere grupper, med hovedvekt på El Salvador i øyeblikket. Denne lista er derfor ikke nødvendigvis ajour.

De faglige støttekomiteene:

Disse komiteene har sin hovedbase omkring Kragerø faglige Samorganisasjon og Brevik Jern og Metall. Videre finnes det en sovende støttekomite i Oslo. Initiativet kommer fra syndikalistene, som legger stor vekt på å innrette arbeidet på fagbevegelsen, fangeadopsjon og seinere aksjonen for Mødrene på Mai-plassen er det mest framtrepende arbeidet.

Gruppene synes å arbeide uavhengig av hverandre, med en viss samordning.

Noen SV'ere og Sosialdemokrater deltar i komiteene.

Solidaritetsrådet for El Salvador:

Opprettet i Oslo høsten 1981 på initiativ fra Chileaksjonen (NKP) og flere SV'ere (vegard Bye).

Ekskluderer utgangspunktet bl.a. AKP(m-l). Ellers medlemskap kun for landsomfattende organisasjoner.

Meningen er å etablere et råd som i første rekke skal fungere som et press i Norge overfor myndigheter og organisasjoner.

Det aktive arbeidet skal Mellomamerika-gruppa LAG stå for.

Til nå har Rådet vært svært baktungt i forhold til utadretta aksjoner, bl.a. foran valget i El Salvador.

De er fra ledende SV-hold uttrykt ønske om å opprette El Salvador-råd flere steder i Norge.

Det er også skisser for å la El Salvador rådet gå over til å fungere som et Mellom Amerika råd for så å etablere seg som et Latin Amerika råd. (Vegard Bye og fra NKP-hold)

Begrunnelsen for å ekskludere AKP(m-l) fra Rådet er delvis at medlemskap til AKP(m-l) vil holde fagbevegelsen utafor (Arbeidsmannsforbundet og Kjemisk er med), delvis at erfaringene med AKP(m-l) i frontsammenheng er så dårlige.

Dette er et framstøt for å isolere AKP(m-l) fra "NKP" og de mest Sovjet-vennlige kreftene innafor SV og AUF.

Rådet finnes foreløpig bare i Oslo. Tanken om råd flere steder er tatt opp innafor LAG, bl.a. i Tromsø.

To sentrale problemstillinger i Latin Amerika arbeidet:

Supermaktene og Latin Amerika:

For revisjonistene er kampen i Latin Amerika og dermed solidaritetsarbeidet et arbeid som kun er retta mot USA-imperialismen. Dette gjelder i ekstrem grad for NKP, men også for SV og sosialdemokratene.

Parolen "El Salvador - et nytt Vietnam." føres fram - nå ikke lengre med et spørsmålstejn etter, men med utropstejn. Det er et faktum.

Fra vår side står spørsmålet om rivaliseringa mellom de to supermaktene USA og Sovjet i Latin Amerika sentralt. Sovjets økende interesse på kontinentet er viktig å få fram.

Innafor LAG betyr dette at oppfatningene er ulike, og artikler som i siste "Latin Amerika i dag" ser dagens lys - en artikkål som siterer sovjetiske kilder og slår fast at Sovjet ikke har trappet opp sine interesser på kontinentet.

Et slikt syn kommer i et underlig lys når vi vet at Argentina nå er det utviklingsland som er Sovjets viktigste handelspartner, og at forholdet mellom de to landa stadig styrkes.

Sovjet var tilsvarende det første land som anerkjente juntaen i Bolivia etter kuppet i 1980.

Sovjets interesser på Cuba og i voksende grad i Nicaragua skulle være kjent.

Fra soaisldemokratene er det en påtagelig økende interesse for Latin Amerika, med økende kontakt med demokratiske opposisjonsbevegelser, studiereiser etc. Den sosialistiske internasjonalen har tatt opp Latin Amerika problematikken flerfoldige ganger. Det Vesttyske sosialdemokratiske partiet betalte f.eks hele valgkampen for det peruvianske partiet APRÅ i 1981.

Organisasjonsformen:

Her står i hovedsak to modeller opp mot hverandre - to modeller som har helt klart uåik politisk begrunnelse.

Gjennom Latin Amerikagruppene jobber våre folk for komiteer som yter aktiv solidaritet, som arbeider med ulike land i Latin Amerika og som baserer seg først og fremst på aktivister.

Opp mot dette satser revisjonistene (NKP og SV), med støtte fra sosialdemokratiet (AUF) på Rådsformen - et tverrpolitisk organ som i første rekke skal være et redskap i den hjemligepolitiske andedammen. Rådet er i dag konsentret om El Salvador, men det er klare tegn på at Rådet vil bli forsøkt utvida til etterhvert å omfatte hele kontinentet.

At det nå stilner av omkring El Salvador vil klart bli en pådriver i en slik utvikling.

Retningslinjer for vårt arbeid med Latin Amerika:

Med utgangspunkt i de to sentrale problemstillingene i Latin Amerikaarbeidet er det mulig å stille endel klare arbeidsoppgaver å målsetninger for oss i dette arbeidet.

- Arbeide for å styrke det aktivistiske solidaritetsarbeidet - noe som først og fremst må skje gjennom LAG.

Partiet må styrke sin innflytelse i LAG.

I hele Latin Amerika-arbeidet står partiet i dag relativt svakt, ikke på kunnskap, men på kader.

Skulle vi antyde steder hvor partiets arbeid i LAG bør styrkes, vil vi framheve Grenland, Trondheim, Tromsø og Stabanget. Om Dette er mulig må vurderes lokalt.

Når det gjelder Latin Amerika arbeidet i fagbevegelsen, må en lokalt vurdere hvordan dette kan trappes opp. Noen steder kan det skje ved initiativ fra den lokale LAG. Der det finnes faglige støttekomiteer kan en vurdere å gå inn i disse.

På endel plasser vil det bli tatt initiativ fra LAG eller andre på å danne Solidaritetsråd for El Salvador. Der dette er situasjonen må vi gå aktivt inn i dette arbeidet med den utrykkelige forutsetning at ikke partiet, RU, NKS forhånds-ekspluderes.

Ellers bør vi styrke Latin-Amerika-arbeidet først og fremst gjennom å styrke eller opprette lokale LAG.

Av datoer i Latin Amerika arbeidet bør dere kjenne følgende:

- Landsomfattende aksjonsuke for Latin Amerika 17. til 24. oktober.
- El Salvador tribunal i Oslo 16. og 17. oktober.

IU

Oslo mai 82.

INTERNASJONALT UTVALG

OM POLENARBEIDET HØSTEN 82.

- Krigstilstanden i Polen vedvarer. Tusenvis er internert i fangeleire. Det siver ut informasjon om tortur og elendige fangeforhold. Fangeleirene blir brukt som skrekk og advarsel overfor befolkningen for terrorisere. Dommene folk får for bare løpeseddelutdeling, oppfordring til demonstrasjoner, at man har posisjon i Solidarnosc o.l kvalifiserer til 2-4-6-8 års opphold i fangeleir. Denne fascistiske undertrykking står ikke tilbake for gorilla regimenets metoder i Latin-^{Amerika}.
- Den økonomiske krisa i Polen blir bare forverra. Landet er nesten bankrott. Polen skylder vesten ca. 150 milliarder kroner. Fra desember til februar sank produksjonen med 12%. Prisene på matvarer er bare steget siden kuppet. Helsetilstanden for folket har forverret seg drastigst både psykisk og fysisk spesielt blant barn. Hvis ikke situasjonen endrer seg vil mange rammes av underernæring.
- Myndighetene strammer inn tøylene på arbeidsplassene og bygger opp sine "fagforeninger" etter Mussolinis korporative mønster. Polen eksporterer til vesten mens Polen sulter. Polen eksporterer fisk til fiskelandet Norge. for ca 5 millioner i 81 (!) samtidig som det er vanskelig å få tak i fisk i polske butikker. I alt importerte Norge fra Polen for 378,3 millioner kroner. Størstedelen av dette er mat, klær, sko og brensel. Dette kjøper norske grossister og importører for priser som ligger 2/3 av prisene på verdensmarkedet. Kjøtt og andre næringsmidler av høy kvalitet eksporteres, mens dårlige varer importeres. Den vestelige valutaen går selvsagt østover til Sovjet - og Polen får rubler igjen.
- Som alle veit bygges undergrunns-Solidarnosc opp. Hvilke langsiktige perspektiver de vil ha er vel vanskelig å si noe om. Det som er sikkert er i alle fall at kampen fortsetter med streiker, demonstrasjoner av forskjellig art, at den illegale pressa blir igangsatt osv. På den andre sida veit vi at en god del av befolkninga også er preget av håpløshet og defatisme.
- Ettergivenhet overfor Polen og Sovjet har sitt objektive grunnlag bl.a i at Polen skylder vesten 150 milliarder kroner og dessuten har billige varer å tilby. Gro H. Brundtland sa nettopp i utenriksdebatten at kanalene må holdes åpne østover. I disse dager foregår det en eksklusiv konferanse i Oslo med Forsvarsminister A. Sjøastad, Jens Evensen, forskere fra Sovjet, V-Tyskland, Ungarn, USA osv + den polske viseutenriksminister!

Fra de forskjellige forbundstopper i LO understreker DNAere og SVere i sine sirkulære at kanalene på holdes åpne østover - og dessuten at man ikke skal blande seg inn i Polens indre anliggende. dette er ikke bare mynta på Reagan og Willoch, men også til dem som vil drive et aktivt støttearbeide for det polske folket. Som kjent vil Solidarnosc at flest mulig skal sanksjonere mot Polen.

SOLIDARITET NORGE- POLEN

I alt er det eller er det i ferd med å bli dannet 58 lokalgrupper, spredd over hele landet. SNP har gjort et stort gjennombrudd i fagbevegelsen. Ca 150 forbund, samorganisasjoner, klubber og fagforeninger har sluttet seg til! Imponerende. Det tilsvarer 1/10 av LO eller 60-70000 som er innafor disse org. Den faglige profilen vil fortsatt SNP ha. På siste landsmøte i April i år vedtok landsmøte at lokalgrupper

skal stemmerett, men aldri stemmerepresentert med mer enn 30%, dvs at fagorg. har 70%. Det er omtrent det som er forholdet i dag. Dette var et kompromiss overfor de som ikke ønsket at lokalgruppene skulle ha stemmerett i det hele tatt. Kun en forening meldte seg ut (Oslo Kjemigraf og Litograf forening) fordi gruppene fikk stemmerett. Ellers er det nå enhet om vedtektene. Kompromisset forhindret en eventuell splittelse.

PERSPEKTIVER PÅ ARBEIDET:

Organiseringa av SNP er unik med kombinasjon av lokalgrupper og fagbevegelse. Oppslutninga er oppsiktsvekkende. Det er uhyre viktig at en anti-sosialimperialistisk org. er etablert i fagbevegelsen for å mobilisere arbeiderklassen mot Sovjet og revisjonismen framover.

OM ARBEIDET:

SNP har sendt 148 trykkermaskiner, deriblant 71 offsetmaskiner til Solidarnosc i tillegg 2 tonn papir+ sverte og en god del tilleggutstyr. Kuppet har selvsagt hindret nye forsendelser. Disse resultatene tilsier nettopp det Solidarnosc hevder at SNP er verdens beste støtte organisasjon. Vi i AKP kan heller ^{ikke} legge skjul på at partikamerater har mere enn en finger med i Polen arbeidet.

OM FANGEADOPPSJON:

SNP har satt igang en kampanje for at klubber, foreninger skal adoptere fanger som jobber i tilsvarende bransje. Erfaringa viser at det er lettere å få entusiasme da. Folk i Grafisk adopterer fanger som er i samma bransje i Polen. Hovedmålet er frifinning, men også krav til akseptable fangeforhold inntil løslatelse, dessuten hjelpe familien til fangen osv. Det er viktig at denne kampanja blir satt skikkelig i gang. SNP skal koordinere dette sentralt og har også oppskrift på åssen man skal gå fram.

Dette er den viktigste oppgava til SNP i fagbevegelsen framover. Det er viktig at klubber, foreninger blir aktivisert utover det å være medlemmer av SNP.

Erfaring med fangeadopsjon i Latin Amerika har gitt resultater. Gjennom fangeadopsjon blir man kjent med familien, kanskje fangen og dermed knytte direkte kontakt med det polske folket, og blir godt kjent med de politiske forholdene i Polen. Noe som legger grunnlag for et godt solidaritetsarbeid med Polen.

INSAMLING:

Den vil selvsagt fortsette, der 1/3 går til Solidarnosc i utlandet, 1/3 til humanitært arbeid inne i Polen, 1/3 til Solidarnosc som står på en konto som skal brukes når forholdene ligger til rette for det. Det er viktig å framheve SNPs innsamling når Polen kommer opp i foreninger. Det har vært steder der våre folk har vært tilbakeholdne her. DNAs alternativ har vært Norsk Folkehjelps, som har gått gjennom kirka i Polen som har kommet fram dit hjelpa skal. Men DNA har kjørt denne innsamlinga hardt ut i fagbevegelsen for å drukne SNPs innsamling som DNA/LO ser som "fraksjonel"

INNMELDINGER:

Fortsatt er det viktig å melde foreninger inn i SNP. Som sagt omfatter det klubber, foreninger, samorganisasjoner som er medlem av SNP et medlemstall på 60-70000, men fortsatt er det muligheter å få med foreninger osv som tilsvarer 100000 i tillegg!! Men det fordrer et systematisk arbeide for å kartlegge sitt distrikt og pusje på at flere foreninger blir med. Dermed blir det enda vanskeligere for LO-toppen å stikke kjepper i hjula for Polen solidaritet i fagbevegelsen.

Lokalgruppene er grunnlag for aktiviteten og har vært en forutsetning for at såpass mange klubber osv er med. Gruppene trenger hjelp og vegledning. Det er lokalgruppene og aktivismen som blir viktig for at Polen ikke skal bli glemt.

OM STANSING AV POLSKE VARER:

Det blir ikke lett, men SNP har startet arbeidet for at importen av polske varer må stanses. Sentralt ved å protestere til norske myndigheter og selvsagt norske importører og grossister. Flere lokalgrupper har startet opp med bl.a å skrive i lokalpressa (Bergen). De avslørte at den første traileren som kom tilbake fra Polen etter å ha sendt en hjelpeforsyning hadde med polske bær til en saftfabrikk i Bergen. Trur at SNP har noe å lære av gamle 3vk som dreiv kampanje mot varer fra S-Afrika.

SNP er en stor og brei organisasjon med stor tilslutning fra fagbevegelsen. Forskjellige syn og ideologier vil naturligvis være innafor fronten.

Først den ene som er "utafor", nemlig NKP. De bør nagles mye mer enn det som er gjort. Det er så grelt som Ø. Johnsen skreiv i Arbeiderbladet; Chile 73 ingen tørte å støtte Pinochet kuppet, 81 i Polen støtter kuppet!

Det er viktig som flere Solidaritets folk har hevdet, at det er fascisme i Polen. Mange utnytter Polen saka for å spre anti kommunisme som både Willoch, C.I Hagen og Re. Steen.

En del vil at Polen handler kun om faglige rettigheter og stikker Sovjet under en stol. Samorg demonstrasjonene i Oslo 30Jan. hadde ingen paroler mot Sovjet. I beretninger i fagbevegelsen står det ikke et ord om Sovjet. Alle veit at Sovjet står bak kuppet og at Jaruzelvsky er Sovjets mann. Ikke det polske folks reddning som J.O Johansen hevder. Jaruzelvsky leda de polsketroppene under Tsjekko-invasjonen i 68. forøvrig. Sovjet må avsløres for den norske opinionen og i Polen spørsmålet. Positivt at SNP vedtok en parole mot Sovjet på landsmøte.

1. OPPHEV KRIGSTANDEN.
2. FRIGI DE ARRESTERTE.
3. FULL STØTTE TIL SOLIDARITET:
4. EN STØTTE TIL SOLIDARITET ER EN STØTTE TIL FREDEN I EUROPA.

5. FORDØM MILITÆRKUPPET I POLEN.

6. SOVJET - HENDENE VEKK FRA POLEN.

Dette var hovedparolene som blei vedtatt på landsmøtet.

TILSLUTT: LYKKE TIL MED ALL SOLIDARITETSARBEID.

INTERNASJONALT UTVALG.